

PRZYNUKAJĄCY (1) *part praes act*

a *jasne*.

sg f N przynukającą. ◊ [*pl G* przynukających.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. 2. przynucić.

Przynaglający: Wybawże mye thwą práwicią o moy miły Pánye/ A fłkłoń twe łálkáwe vcho ná me
wyflúchánye/ Gdyż z vprzeymą prózbą fwą vcyekam fye do cyebye/ Nye odmiátay mie nędzne^{so}/
w tych smutkoch od fyebie (*marg*) Przynukáýąca prózbá człowieká wyerne^{so} ku Pánu bogu/ áby go
wjbáwić raczył. *LubPs Y6v*.

[*przynukający ku czemu*: Nie iest to krzyk vpomináiących ku bitwie/ áni theż wrzáłk
przynukáiących ku vćiekániu: áleć ia głos śpiewáiących słyffę. *Leop Ex 32/18 (Linde s.v. 2.
przynucić).*]

Cf **PRZYNUKAĆ**

AĆ